

“வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகள்”

[5: 8-13]

பல சபைகளில் பிள்ளைகள் மிகவும் சிறுவர்களாய் இருக்கும் நாட்களில் இருந்தே, “இது என் சிறு விளக்கு, இதனை நான் ஒளிவிடும்படி செய்வேன்” என்று பாடுவதை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கின்றனர். இருப்பினும் இது பிள்ளைகளின் பாடல் என்பதை விட அதிகமானதாக உள்ளது; இது வாழ்வு பற்றிய மிகச் சரியான கண்ணோட்டத்தைக் கொடுக்கின்றது. வாழ்வு என்பது இருளுக்குமும் ஒளிக்கும் இடையில் நடக்கின்ற ஒழுக்க ரீதியான போராட்டமாக உள்ளது. கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நாம் இந்தப் போராட்டத்தின் மத்தியில் இருக்கின்றோம்.

நாம் ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று - இருளான உலகில் ஒளியாய் இருக்க வேண்டுமென்று - தேவனுடைய வசனம் நம்மை அழைக்கின்றது. எபேசியர் 5ல் கிறிஸ்தவர்களை “வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகள்” என்று வேதாகமம் அடையாளப்படுத்துகின்றது:

முற்காலத்தில் நீங்கள் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள்; இப்பொழுதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்; வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள். ஆவியின் கனி, சகல நற்குணத்திலும் நீதியிலும் உண்மையிலும் விளங்கும். கர்த்தருக்குப் பிரியமானது இன்னதென்று நீங்கள் சோதித்துப் பாருங்கள். கனியற்ற அந்தகாரக் கிரியைகளுக்கு உடன்படாமல், அவைகளைக் கடிந்து கொள்ளுங்கள். அவர்களால் ஒளிப்பிடத்தில் செய்யப்படும் கிரியைகளைச் சொல்லுகிறதும் அவலட்சணமாயிருக்கிறதே. அவைகளெல்லாம் கடிந்து கொள்ளப்பட்டு வெளிச்சத்தினால் வெளியரங்கமாகும்; வெளியரங்கமாக்குகிறதெல்லாம் வெளிச்சமாயிருக்கிறது (வ. 8-13).

வசனம் 8 கூறுகின்றது என்ன என்பதை மீண்டும் கவனியுங்கள்: “முற்காலத்தில் நீங்கள் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள்; இப்பொழுதோ கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள்; வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்.” நமது கடந்த கால வாழ்வு எதைப் போலிருந்தது என்று குறிப்பிடுவதில் பவுல் ஒரு பலனை/ஆதாயத்தைக் கண்டார். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இயேசு இல்லாதிருந்த நமது நிலையை மறந்து விடுவதை அவர் (பவுல்) விரும்பாதிருந்தார். இந்த வசனப் பகுதியானது “அந்தகாரம்” என்ற ஒரே வார்த்தையில் நமது முன்னாளைய வாழ்வைப் பற்றித் தொகுத்துரைக்கின்றது. நாம் அந்தகாரத்தில் ஜீவித்திருந்தது மாத்திரமல்ல; நாம் அந்தகாரமாய் இருந்தோம். தேவனுடைய வசனமானது

இந்த அந்தகாரத்தை விவரிக்கின்றது.

அந்தகாரத்தில் வாழ்தல்

அந்தகாரம் என்பது தவறு செய்வதில் மகிழ்வற்று துன்மார்க்கத்தினால் உண்டாக்கப்படும் விகாரமான செய்கைகளில் அகம் மகிழுகின்றது (நீதி. 2:14). காரிருள் என்பது பொல்லாதவர்களின் வழியாக உள்ளது (நீதி. 4:19). இது தேவனுடைய ஆணைகளைத் திருப்பிப் போடுகின்றது, தீயதை “நல்லது” என்றும் நல்லதைத் “தீயது” என்றும் அழைக்கின்றது (ஏசாயா 5:20). இருள் மக்களைச் சிறைப்படுத்துகின்றது (ஏசாயா. 42:6).

இருளுக்கு நமது முழு சரீரத்தையும் கெடுத்துப் போட வல்லமை உள்ளதென்று நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது (மத். 6:23). நியாயத்தீர்ப்பில் பாவிசுள் வெளியிருளில் தள்ளப்படுவார்கள் என்று வேதாகமம் அறிவிக்கின்றது (மத். 8:12). வெளிச்சத்தை பார்க்கிலும், இருளை நேசித்திருந்தினால் மக்கள் இயேசுவை ஸ்தம்பிப்படுத்தினார்கள் என்றும் கூறுகிறது (யோவா. 3:19). இருளில்/அந்தகாரத்தில் மக்கள் சாத்தானுடைய வல்லமையின் கீழ் வருகின்றனர் (அப். 26:18). உண்மையில் அந்தகாரம் என்பது தன்னிலையே ஒரு வல்லமையாக—நாமாகவே தப்பிக்க இயலாத ஒரு வல்லமையாக—உள்ளது (கொலோ. 1:12, 13). இருள் என்பது மக்களைப் பார்வையற்றுப் போகச் செய்கின்றது (1 யோவா. 2:11). எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் பிற்பகுதியில் நாம், “ஏனெனில், மாம்சத் தோடும், இரத்தத்தோடும்ல்ல, துரைத்தனங்களோடும், அதிகாரங் களோடும், இப்பிரபஞ்சத்தின் அந்தகார லோகாதிபதிகளோடும், வான மண்டலங்களிலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளின் சேனைகளோடும் நமக்குப் போராட்டம் உண்டு” (6:12) என்று வாசிக்கின்றோம்.

வேதாகமத்தில், எண்ணிக்கையில் ஒரு நூறுக்கு நெருங்கிய வசனப் பகுதிகளில் நாம் பொல்லாங்கு மற்றும் ஒழுக்கரீதியான அந்தகாரம் ஆகியவற்றைக் கண்டறிகின்றோம். உலகத்தின் அந்தகாரம் உண்மையில் எவ்வளவு இருளானதாக உள்ளது என்று கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளனர் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நாம் அதைப் பற்றி நினைப்பதில்லை, நாம் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாக இருப்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க முன்னுரிமை அளிக்கலாம், ஆனால் நாம் அந்தகாரத்தின் அபாயத்தை மறந்து விடக்கூடாது.

செய்தித்தாளில் நாம் வாசிக்கும் குற்றப்புள்ளி விபரங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பின்னால் அந்தகாரம் உள்ளது. செய்யப்பட்டுள்ள பாவத்தின் செயல் ஒவ்வொன்றிலும் அந்தகாரமானது செயல்படும் வல்லமை கொண்டுள்ளது. அந்தகாரம் திருமணங்களை அழிக்கின்றது; அது போதைப் பொருளுக்கு அடிமைகளை உண்டாக்குகின்றது; அது வெறுப்புணர்வைப் பிறப்பிக்கின்றது. அது காமத்திற்கு உருவாகும் தளம் அமைத்து, தவறான பயன்பாட்டிற்கும் வன்முறைக்கும் எரிபொருளை அளிக்கின்றது. அந்தகாரமானது விரோதத்தை ஊக்கப்படுத்துகின்றது, கலகத்தைத் தூண்டுகின்றது, மற்றும் சுயநலம் செழித்து வளரக் காரணமாகின்றது. அது மனிதர்களை

நினைக்கக் கூடாத செயல்பாடுகளுக்கு இட்டுச் செலுத்துகின்றது. வேதாகமம் பின்வருமாறு தெளிவாக்குகிறது:

அவர்கள் தேவனை அறிந்தும் அவரைத் தேவனென்று மகிமைப் படுத்தாமலும், ஸ்தோத்திரியாமலமிருந்து, தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள்; உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது ...

தேவனை அறியும் அறிவைப் பற்றிக் கொண்டிருக்க அவர்களுக்கு மனதில்லாதிருந்தபடியால், தகாதவைகளைச் செய்யும்படி, தேவன் அவர்களைக் கேடான சிந்தைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர்கள் சகல வித அநியாயத்தினாலும், வேசித்தனத்தினாலும், துரோகத்தினாலும், பொருளாசையினாலும், குரோதத்தினாலும் நிறையப்பட்டு; பொறாமையினாலும், கொலையினாலும், வாக்குவாதத்தினாலும், வஞ்சகத்தினாலும், வன்மத்தினாலும் நிறைந்தவர்களும், புறங் கூறுகிறவர்களும், அவதூறு பண்ணுகிறவர்களும், தேவ பகைஞ்ருமாய், துராகிருதம் பண்ணுகிறவர்களும், அகந்தையுள்ளவர்களும், வீம்புக்காரருமாய், பொல்லாதவைகளை யோசித்துப் பிணைக்கிறவர்களும், பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களும், உணர்வில்லாதவர்களும், உடன்படிக்கைகளை மீறுகிறவர்களும், சபாவ அன்பில்லாதவர்களும், இணங்காதவர்களும் இருக்கமில்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள் (ரோமர் 1:21, 28-31).

கிறிஸ்துவுக்கு முன்னால், நாம் அந்தகாரத்தில் மட்டும் இருந்ததில்லை. நாமே அந்தகாரமாயிருந்தோம்.

வெளிச்சத்தில் நடந்து கொள்ளுதல்

ஒரு காலத்தில் நாம் அந்தகாரத்தில் இருந்திருப்பினும், இப்பொழுது நாம் கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாய் இருக்கின்றோம் (5:8). கிறிஸ்தவர்கள் “வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய்” நடந்து கொள்ளும்படிக்குப் பவுல் அழைத்தார். வெளிச்சத்தைப் பற்றித் தேவனுடைய வசனம் கூறுவது என்னவென்று கவனியுங்கள்:

1. வெளிச்சம் நற்கனியை உற்பத்தி செய்கின்றது. “(வெளிச்சத்தின்/ ஆவியின் கனி, சகல நற்குணத்திலும், நீதியிலும், உண்மையிலும் விளங்கும்)” (5:9). “நற்குணம்” (Gk.: *agathosune*) என்பது ஒழுக்க மேன்மையைப் பற்றிய விஷயமாக உள்ளது. நாம் சத்தியத்தை அறிதலுக்கு அப்பாலும் செல்லுகின்றோம்; நாம் அதனில் வாழ்கின்றோம். வெளிச்சம் கனியை உற்பத்தி செய்கின்றது. அது பிறரின் பயனுக்காக மனப்பூர்வமாய் மற்றும் தியாக உணர்வுடன் ஊழியம் செய்வதில் தனது முழுமையான வெளிப்பாட்டைக் காண்கின்றது. “நீதி” (Gk.: *dikaiosune*) என்பது “மனிதர்களுக்கும் தேவனுக்கும் அவர்களுக்குரியதைச் செலுத்துதல்” என்பதாக உள்ளது. இது தேவன் மற்றும் மக்களிடத்தில் நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டிய பிரகாரம் நடந்து கொள்ளுதல் என்று அர்த்தப்படுகின்றது. “உண்மை” (Gk.: *aletheia*) என்பது அதிக அளவில் நாம் அறிந்தது (மட்டுமாக) இராமல், நாம் செய்கின்ற

விஷயமாக உள்ளது. வெளிச்சமானது நம்மை, சத்தியத்தைப் போதுமான அளவுக்கு அறிபவர்களாய் மாத்திரமல்ல ஆனால் அதை வாழ்பவர்களாகவும் ஆக்குகின்றது.

2. வெளிச்சம் கர்த்தருக்குப் பிரியமானதைக் கண்டறிகின்றது (5:10). “கற்றுக் கொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள்” (தமிழில் இது “சோதித்தறியுங்கள்” என்றுள்ளது) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது (Gk.: dokimazo) “கண்டு பிடித்தறிகல்” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும். இந்த வார்த்தையானது பழங்காலக் கிழக்கு நாடுகளின் சந்தையிடங்களில் இருந்து வெளி வந்தது. கும்பல் நிறைந்த அந்தக் கடைவீதிகளில் இருந்த சிறு கடைகளில் ஜன்னல்கள் இருப்பது மிகவும் அரிது. அவைகள் இருட்டாய் இருந்தன. வர்த்தகப் பொருட்களைக் காண்பது மிகவும் கடினமாயிருந்தது. கவனமாய் ஆய்வு செய்தல் என்பது ஏறக்குறைய இயலாத செயலாயிருந்தது. மக்கள் ஒரு மண் பாணையையோ, ஒரு துணித் துண்டையோ அல்லது தாங்கள் வாங்க விரும்பிய பொருள் எதையுமோ எடுத்துக் கொண்டு வெளிச்சத்தில் அதைப் பிடித்துப் (பார்க்க) வெளியில் செல்வது உண்டு. அப்பொழுது அவர்கள் இருளான கடையினுள் தாங்கள் பார்க்க இயலாத குறைபாடுகள், சிறு பிளவுகள் அல்லது கறைகளை காண முடியும்.

இயேசுவுடன் நெருங்கி வாழ்தல் என்பது இதே விஷயத்தை நமக்குச் செய்கின்றது. அவருடைய வெளிச்சமானது நமது நோக்கங்கள், செயல் பாடுகள் மற்றும் வார்த்தைகள் ஆகியவை உண்மையில் எது போன்றுள்ளன என்று காண நமக்கு உதவுகின்றது. அவருடைய வெளிச்சமானது இயேசுவைப் பிரியப்படுத்தும் வகையில் நமக்குள் உள்ளது எது என்பதையும், அத்துடன் கூட நமக்குள் நிலவுகின்றதும் நம் வாழ்விலிருந்து நீக்கிப் போட வேண்டியவைகளுமான ஒழுக்கரீதியான தவறுகளும் பாவங்களும் யாவை என்று நாம் காண உதவுகின்றது.

3. வெளிச்சமானது பொல்லாங்கை வெளியாக்குகின்றது. “கனியற்ற அந்தகாரக் கிரியைகளுக்கு உடன்படாமல், அவைகளைக் கடிந்து கொள்ளுங்கள். அவர்களால் ஒளிப்பிடத்தில் செய்யப்படும் கிரியைகளைச் சொல்லுகிறதும் அவலட்சணமாயிருக்கிறதே. அவைகளெல்லாம் கடிந்து கொள்ளப்பட்டு வெளிச்சத்தினால் வெளியரங்கமாகும்; வெளியரங்க மாக்குகிறதெல்லாம் வெளிச்சமாயிருக்கிறது” (5:11-13). பொல்லாங்கின் மீது சத்தியத்தின் பாய்வொளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்தல் என்பதே பொல்லாங்கை வெளியாக்கும் வழி வகையாக உள்ளது.

கடந்த கோடை காலத்தில் என் குடும்பத்தினர் யாவரும் மத்திய டெக்ஸாஸில் உள்ள லாங்ஹார்ன் மலைக் குகையைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். எங்களது அந்தப் பயணத்தின் ஒரு வேளையில் பயண வழிகாட்டி விளக்குகளை அணைத்து விட்டார். நாங்கள் முழுமையான இருளை அனுபவித்து உணர்வதற்கு அவர் எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பளித்தார். அது (இருள்) எங்களை ஏறக்குறைய மூழ்கடிக்குமளவுக்கு எங்களைச் சுற்றிலும் மூடிக் கொண்டதாகக் காணப்பட்டது. அந்த இருளில் என்னால் ஏதொன்றையும் காண முடியவில்லை. பயண வழிகாட்டி மீண்டும் விளக்கின் சுவிட்சைப் போட்ட பொழுது, உடனடியாக இருள் மறைந்து விட்டது.

வெளிச்சமானது இருளை வெற்றி கொண்டது. இவ்விஷயமானது மத்திய டெக்ஸாஸின் ஒரு குகையில் உண்மையாயிருந்தது, மற்றும் இது நமது ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் உண்மையானதாக உள்ளது. இயேசுவின் ஒளியானது இருளை வெற்றி கொள்ளுகின்றது.

கிறிஸ்துவுக்குரியவராயும், இயேசு கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்தின் மூலமாக தேவனுடைய பிள்ளையாயிருக்கிற ஒவ்வொருவரும், இருளின் மீது வெற்றி கொள்ளுகிற அந்த வெளிச்சத்திற்கு உயிருள்ள சாட்சியாக இருக்கின்றார். ஒரு காலத்தில் நாம் இருளில் இருந்தோம், ஆனால் இப்பொழுது நாம் கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாய் இருக்கின்றோம். இயேசு, நமது வாழ்வில் தமது ஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதற்கு—இருளைத் துளைத்து நம்மை ஒளிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு—ப் போதுமானவைகள் கிடைக்கும்படி அக்கறை காண்பிக்கின்றார்.

முடிவுரை

நாம் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் வாழ்வோமாக. இவ்வாரத்தில் நீங்கள் பள்ளிக்குச் செல்லுங்கள், அந்த இடத்தில் நீங்கள் வெளிச்சமாய் இருக்கின்றீர்கள் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். இந்த வாரத்தில் நீங்கள் பணிக்குச் செல்லுங்கள், உங்களைச் சுற்றிலும் உள்ள மக்களுக்கு வெளிச்ச மாயிருங்கள். உங்கள் இல்லத்தில் உள்ள மக்களுக்கு வெளிச்சமாயிருங்கள். அவர்கள் உங்களைக் காணும் பொழுது இயேசுவை (உங்களில்) காணட்டும்.

நீங்கள் கிறிஸ்தவராயிராவிட்டால், கிறிஸ்துவிடம் திரும்புங்கள், உங்கள் இருளான வாழ்விலிருந்து மனந்திரும்புங்கள். உங்கள் பாவமன்னிப்புக்கென்று ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள். இருளில் இருந்து ஒளிக்குள் கடந்து வாருங்கள்.

குறிப்பு

¹William Barclay, *The Letters to the Galatians and Ephesians*, The Daily Study Bible Series, rev. ed. (Philadelphia: Westminster Press, 1976), 164.